

Designblok 2015

Designblok je událost, na kterou se těší každý milovník designu, fenoménu, jenž doslova prostupuje všemi póry života každého z nás a se vzrůstající životní úrovní naší společnosti mu je zcela oprávněně věnována stále větší pozornost.

Designblok, největší festival designu v České republice, proběhl v Praze letos už po sedmnácté. Záměrem jeho pořadatele je měnit každý rok místo konání, což návštěvníkům přináší jistě překvapení. Pro rok 2015 byl zvolen Průmyslový palác holešovického výstaviště s úctyhodnou výstavní plochou 10 000 m². Osobně jsem preferovala předchozí řešení kontrastu nových produktů a myšlenek s opuštěným továrním objektem, vybydleným hotelem či dokonce parníkem. Umístění ve výstavním paláci mi připadá více konvenční a přibližuje se schématu běžné výstavy. Má to ale také svoje klady jako přehlednost a kompaktnost. Z pohledu „Nepražana“ je zase nevýhodou velká vzdálenost od metra.

Pro Průmyslový palác znetvořený provizorní dostavbou po ničivém požáru je tato akce bezpochyby dalším oživením a současně vyvoláním polemiky, kdy se najdou konečně finance k navrácení významné architektonické památky do důstojné podoby.

Designblok ale zdaleka neprobíhá jen v Průmyslovém paláci, ale také v četných pražských showroomech a zapo-

jují se i různé výstavní síně a paláce jako Coloredo-Manfeldský, kde se v rámci expozice Art House představily hvězdy českého i zahraničního designu tvořící na pomezí designu a umění. Spousta dalších akcí proběhla letos dokonce mimo Prahu.

Kromě vlastních instalací z oblasti produktového designu s profesionálními a amatérskými autory, jedinci, školami, národními expozicemi a studii je nedílnou součástí Designbloku celá řada dalších akcí, jako jsou komentované prohlídky, koktejly, workshopy, přednášky, módní přehlídky, vernisáže výstav, křesty knih a dokonce i aukce nábytku.

Velké pozornosti se každoročně těší vyhlášení různých cen, zejména Hlavní ceny Designbloku, kterou si letos odnesla skupina Orgoj Chorchoj symbolicky v roce, kdy slaví 25. výročí své existence. Kromě perníkového srdce a samozřejmě velkého respektu získala od organizátora možnost vystavovat příští rok zdarma. Její svítidla Tim pro firmu Bonna získala i cenu šéfredaktorů, oceněny byly i nože Mikov.

Novinkou v letošním scénáři byla ex-

Autor: doc. Ing. arch. Ludvika Kanická, CSc.
Lesnická a dřevařská fakulta
Mendelovy univerzity v Brně
Kontakt: kanicka@mendelu.cz
Foto: autorka

pozice amatérského designu. Cenu a příslib, že bude narok vystavovat mezi profesionály, si domů odnesl truhlář Petr Lehký se svojí lampou Nautilus připomínající obřího šneka. Kategorii k ocenění mají na Designbloku i diplomové práce. Vzhledem k různorodosti produktů od nábytku přes módu, šperk či bytové doplňky je práce hodnotících komisí bez pochyb velmi náročná na čas i odbornost.

Superstudio

Srdce festivalu s tradičním označením Superstudio bylo v pravém křídle Průmyslového paláce. Zde našly svoje místo inovace zejména z oblasti nábytku, bytových doplňků a svítidel v podání renomovaných firem z tuzemska i zahraničí.

Ložnice Amanta a toaletka s jelínkem, Jelínek – výroba nábytku

Hned u vstupu mne oslovil projekt koupelny v roce 2025 podle představ firmy Dřevojas. Překvapila mne osobní váha zabudovaná v podlaze. Moje hmotnost se decentně objevila v zrcadle nad umývadlem. Perspektivně se počítá i s vyhodnocováním stavu zavodnění organismu, dehydratace totiž bývá příčinou různých potíží, od bolesti hlavy až po zácpu. Na zrcadle se má v budoucnu objevit i doporučený jídelníček + další technické vymoženosti. Potěšující je také fakt, že jde o vítězný projekt poslední firemní studentské soutěže.

Na mladou krev vsadila i firma Jelínek – výroba nábytku. Ta se konečně vymanila z nábytkářské konfekce. Zazářila už na loňském Desigbloku oranžovou ložnicí, která okamžitě posbírala veškeré možné ceny. Letošní model Amanta je stejně jako ten minulý dílem Jaroslava Juřici. Je tvarově méně výstřední, o to kultivovanější. Do desky toaletního stolu autor zasadil kovový model firemního znaku – paroží, který funguje jako nosič bižuterie. Je to nenásilná aplikace prvku firemního vizuálu na produktu ve funkční poloze, detail přímo geniální. Ocenila jsem také jednoduché, o to působivější aranžmá expozice.

Do třetice tuzemských firem zahrnují Polstrin, tradičního účastníka Designbloku. Kdo objevil jeho expozici tak trochu zastrčenou na galerii, ten rozhodně nelitoval. Byla pojednána jako oslava tradičního řemesla v dokonalé symbióze s nápady mladých designérů. David Pacák zde předvedl variabilní sedací sestavu Varioooo, která nezůstává svému názvu nic dlužná. Výška i hloubka sedáku je jednoduše stavitelná dle potřeby uživatele. Přídavnou hodnotou kovového křesílka Hey Veroniky Pachmanové je zase rozkládání. Třetí inovací byla kolekce pohodlných a elegantních křesel Rhea studia Ambience Design. Neutuchající snaha firmy dodávat ten nejvyšší odpočívny čalouněný nábytek byla patrná

i z ukázek skladeb čalounických materiálů a komponentů.

Pozornost by si zasloužily i další české firmy, třeba LD Seating, Modernista nebo TON, kde však šlo spíše o happening. V duchu tématu letošního Designbloku, kterým byla svoboda, měli návštěvníci možnost pomalovat židli Split. Těto možnosti plně využila mladá generace, a tak si lze jistě lehce představit, jak za chvíli expozice vypadala. Já jsem si jen v duchu říkala, co by tomu asi řekl autor židli, světově uznávaný izraelský designér Arik Levy. Protože ho osobně znám, nejsem si zcela jista, zda by tleskal.

V Superstudiu bylo možné objevit i prezentace významných zahraničních producentů, jako minimalistickou kuchyni Philippa Starcka pro Gorenje, nebo jídelní sestavy proslulé francouzské firmy Tolid pojeté v industriálním duchu a výrazné barevnosti. V duchu tématu svobody se nesla i expozice luxusního šampaňského značky Veuve Cliquot Ponsardin. Autor aranžmá chtěl předvést, že se nemusí servírovat vždy v luxusním interiéru, vytvořil proto slavnostní tabuli z nalezených objektů, které sjednotil oranžovou barvou dle etikety lahví.

Openstudio

Levé křídlo paláce hostilo sekci Openstudio, prostor pro designérské skupiny, mladé tvůrce, amatéry, diplomové práce i národní expozice a prototypy bez komerčního výrobce s možností navázání kontaktů s průmyslníky. Osobně mne nejvíc zaujala kolekce starého nábytku, svítidel a bytových doplňků určeného do Aukce nábytku 20. století. Bylo až dojemné znova vidět gumové hračky paní Libuše Niklové, skleněné objekty Ludviky Smrčkové nebo starou skládací židli z Fryštáku, případně křesílko z italského televizního studia, jež navrhl Carlo Molino. Bohužel tu chyběly popisky, a tak přiřadit autory k produktům neby-

Correalistic furniture

lo jednoduché, a tak výstava poněkud zanedbala možný edukativní význam. Stejněho dojmu jsem nabyla v rakouské expozici Austrian design explosion dokumentující rakouský design. Informátor vůbec nevěděl, že vedle lyží, Sachrdortu a Mozartových koulí stojí nenápadný nábytkový objekt obličejů tvarů – ikona 20. století navržena v duchu biomorfního designu a známá pod názvem Correalistic furniture. Je to variabilní sedačka nabízející 18 možností použití. Její autor Rakušan Frederik Kiesler, žijící převážně v USA, ji vytvořil v roce 1942. Pátrání v historii designu je nesmírně vzrušující. Neustále se přesvědčujeme o tom, že práce našich předků nelze podceňovat. Jsou totiž nekonečným zdrojem inspirace. Mladá generace to ocení až později. Tak díky, milý Designbloku. Narok zase nashledanou. ■

Další obrazové postřehy z Designbloku 2015 naleznete v pdf verzi článku na portálu www.drevmag.com v sekci VÝSTAVY

TON a jeho pomalovaná expozice

Variabilní sedací sestava Varioooo, Polstrin

Koupelna roku 2025, Dřevojas

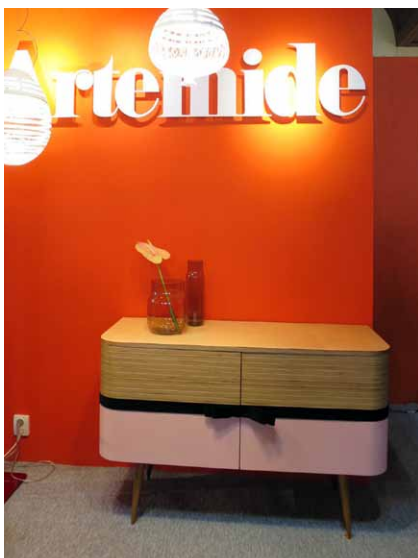
Expozice Veve Cliquot

Křeslo pro italskou televizní stanici, Carlo Molino

Šuplíky Tomáše Krále

Artemide, výrobce svítidel, vyzdobil svou expozici komodou s mašličkou. Helena Dařbujánová

Reformní židle, Fryšták